

Jan B. Steffensen vender tilbage til Grønland efter

Endnu større

Efter fjeldørredturen til Grønland i 2009 – en tur der havde været på ønskelisten i lang tid – gik der ikke lang tid efter hjemkomsten, før det blev næsten utænkeligt ikke at skulle derop igen. Det var virkelig gået i blodet, og min fiskemakker Jonas Høholt og jeg bestilte allerede i efteråret en tur til en anden destination i samme område omkring Sisimiut. Det er et område, hvor fjeldørrederne i både skulle vise sig at være meget større og der var mange flere af dem i elven.

Nu ville skæbnen det sådan, at jeg også fik godt tilbud på et tur til samme camp som første år ved Erfalik syd for Sisimiut. Det betød, at jeg kunne starte med en uge i den camp jeg allerede kendte - efterfulgt af et kort ophold i Sisimiut inden turen skulle gå til elven Eqalugsugsuit (det betyder 'elven med de store ørreder') nord for Sisimiut.

Fjeldørreder

A close-up photograph of a fish's head and gills. The fish is positioned diagonally across the frame. Its mouth is open, revealing a red lure with a white hook. The gills are visible, showing a yellowish-orange color. The background is dark and textured, possibly a fishing net or a boat's surface. The overall lighting is dramatic, highlighting the textures of the fish's skin and the lure.

På kendte stræk

Campen ved Erfalik er bygget op omkring en hytte, der yder læ og varme, når vind og regn tager til. Denne første uge oplevede gruppen af fluefiskere fra Sverige, Norge og Danmark en del vind og lidt regn uden at det havde nogen negativ indvirkning på fiskeriet, snarere tværtimod. Fiskeriet foregår i to elve, hvor campen ligger ved udmundingen af Erfalik. Men man kan skal bevæge sig op forbi to søer (først med gummibåd og derefter på gåben), før man når de dele af elven, hvor fiskene holder til. Hvor langt op ovenfor de to søer man skal, afhænger af tidspunktet og måske også vejret, og i 2010 kunne fiskeriet starte lidt tættere på campen i modsætning til 2009. En gåtur fra campen på knap 6 km fører til Savssannguit, som virker tiltrækkende på mange fluefiskere fordi den i højere grad end Erfalik indbyder til fiskeri med skumfluer. De fleste deltagere tog turen til Savssannguit mere end en gang i løbet af ugen.

Fisk på 65 cm er store i de to elve, og det er sjældent, at man når 70 cm grænsen. Der er også en del mindre fisk ned til 40 cm. Der er fisk på alle de fiskbare stræk og med enkelte pools og strømstræk, hvor de står rigtigt tæt. Som regel er skumfluer favoritterne

på grund af fiskenes meget synlige angreb på fluen. Men man misser en del fisk, og der kan være perioder specielt midt på dagen, hvor fiskene konstant er efter fluen uden at ville tage den – især når vejret er godt i form af sol og lidt vind. Pink fluer er altid gode, men i disse to elve var min favoritflue en mindre nymfe i afdæmpede brunlige eller grønne nuancer. Bundet på en kort, buet krog faldt antallet af fejlkrogninger også.

Ugen bragte masser af fisk og et afslappet fiskeri suppleret med en god stemning i lejren. Da jeg pakkede sammen, så jeg frem til en uge med udsigt til større fisk, men også mere primitive forhold i en ren teltlejr.

På nye stræk

Efter en overnatning i Sisi-miut ankom det andet hold fra Danmark, og foruden min fiskemakker Jonas bestod holdet af danskere, svenskere og tyske Robert. Efter endnu en overnatning gik turen med båd til Eequalugsugsuit – naturligvis endnu en helt utrolig natur-

oplevelse, som jeg personlig aldrig bliver træt af. Lavvande gjorde, at vi blev sat i land et stykke ude i fjorden, og bagagen måtte bæres og køres på ATV til campen et par kilometer oppe af elven. Det tog det meste af eftermiddagen, før alt var klart i campen

og vi kunne starte med at gøre klar til nogle timers fiskeri denne første dag. Fiskeriet er som regel ikke nemt tilgængeligt på Grønland, og heller ikke ved Eqalugsugssuit – først 4-5 km opstrøms oppe af elven fra campen kunne fiskeriet starte, og vi startede derfor hver dag med knap en times gåtur og sluttede af med det samme. Det blev derfor let til 15-20 km om

dagen, når man skulle rundt til de forskellige dele af elven.

Det fiskbare stræk af Eqalugsugssuit er ikke langt, før man kommer til en stor sø. Men det viste sig, at elven lige før søen havde et fint tilløb, som også bød på et godt fiskeri. Søen kan også forceres for de meget

entusiastiske, og man når efter et par timer frem til et nyt stræk af elven med fine fisk. På en dagstur vil man kun have få timers fiskeri inden hjemturen skal startes.

Det var underligt at gå forbi flere kilometer af den fineste elv uden skyggen af fisk, og da vi den første dag hen på eftermiddagen nåede strækket med fisk, var det ved en pool, der endte med at få navnet ”automaten”. Jeg gjorde klar, med en belastet pink nymfe, mens Jonas gik lidt længere op. I løbet af de første fem kast krogede jeg og landede tre fine fisk over 60 cm, heriblandt turens næststørste fisk på 71 blanke og kraftfulde centimeter. Jonas havde i mellemtiden også fået fisk, og han rundede med sin ungdommelige ihærdighed mere end 200 fisk på de godt seks fiskedage. Nogle af vi andre tog det en smule mere med ro, men vi snakker stadig om dagsfangster på flere end 20 fisk de fleste af dagene, og det selvom fisk under 60 cm ikke rigtig blev regnet med.

De første par dage fiskede vi i selve Eقالugsugsuit, men senere begav vi og op i den noget mindre og noget mere brusende sideelv, hvor fiskeriet i højere grad gik ud på at affiske mindre bagvande (nogle ganske små). Men fiskene var der alligevel og når de så fór ud i den rivende strøm, var der kun et at gøre - følge med! På disse stræk skulle kastene være korte; sommetider meget korte, og set fra en fluefiskers synsvinkel, måske ikke det mest interessante fiskeri. I selve Eقالugsugsuit derimod er det mere traditionelt fluefiskeri med længere kast opstrøms eller nedstrøms og med drivende fluer.

Kystfiskeriet kan for en dansker med masser af timer langs kysten eller i fjordene lyde som meget interessant. Men mange steder, som ved Erfalik, er forholdene med blandt andet klipper og svær adgang til kysten ikke optimalt. Ved Eقالugsugsuit er det derimod muligt at vandre langs kysten og vadefiske – det var ikke et fiskeri vores hold havde meget held med, men andre hold har på de selvsamme stræk fanget fint med fisk fra kysten.

Inden båden kom tilbage for at hente os efter seks dage ved Eقالugsugsuit, havde alle mand taget mange fine fisk. Mange af de andre hold ved Eقالugsugsuit rundede 80 cm grænsen, mens vores topfisk var på 78 cm. Selv nåede jeg på 77 cm og en anslået vægt på 5,5 kg. Fiskene blev bl.a. taget på mindre nymfer, skumfluer og pink streamere. Specielt viste en variant af kystfluen Swahili Killer sig ret effektiv - udstyret med Magic Head og fisket lige under overfladen. Efterhånden som der kom fisk på land, gik folk mere og mere væk fra de belastede fluer for at undgå fejlhug – noget er svært at undgå specielt i pools som ”automaten” med rigtigt mange fisk.

Efter næsten tre uger på Grønland kunne man jo håbe på, at feberen er dæmpet, men ikke for mit vedkommende – kun en vildmarkstur til Canada efter (måske) endnu større fjeldørreder står i vejen for et nyt grønlandsk eventyr i 2011.

